

Ali-Baba și cei 40 de hoți

Erau odată doi frați, Kasim și Ali-Baba, care locuiau în Persia. Kasim se căsătorise cu fiica unui negustor bogat și ducea o viață fericită în lux și în bogăție. Ali-Baba era căsătorit cu o fată dintr-o familie săracă și locuiau într-o căsuță veche și dărăpănată. El își asigura traiul modest, vânzând lemne, pe care le tăia zilnic în pădure și le ducea la târgul din oraș cu ajutorul măgărușului său.

Într-o bună zi Ali-Baba, ca de obicei, se duse în pădure să taie lemne pentru târg. Tocmai atunci, când era pe punctul de a lua toporul pentru a tăia o creangă dintr-un copac, auzi tropot de cai. „Oare cine să fie prin locurile acestea pustii?” se întrebă el speriat și se cățăără în copac, ascunzându-se printre crengi. Văzu un grup mare de călăreți, apropiindu-se de cea mai înaltă stâncă.

El începu să-i numere:
„Unu, doi, trei...
patruzeci! Dumnezeu
mare, sunt patruzeci în
total!” Și erau cu toți
înarmați cu săbii și puști.
„Cu siguranță sunt hoți!”
se gândi Ali-Baba.
După ce se opriră lângă
stâncă, unul dintre ei,
căpetenia, descălecă
și, apropiindu-se de un
bolovan uriaș, întinse
mâinile, exclamând:
– Sesam,
deschide-te!
În aceeași clipă
bolovanul se mișcă
într-o parte și hoții intrară
în peșteră unul după
altul, ducând în spate saci
enormi.